

A salgótarjáni munkanélküliség.

A minapában a kormány elnöke és néhány resort miniszter fogadta a szocialdemokrata szakszervezetek képviselőit. Az újság-cikk szerint ezalkalmattal a munkanélküliség problémája képezte az értekezlet főtárgyát.

Megjelent ezen az értekezleten tizenegy szocialdemokrata szakszervezet képviselője, hogy abban a munkásszakmában, amelyben megbízóik dolgoznak, ha volna munkaalkalom, előterjesszék javaslataikat.

Önkénytelenül futott végig a szemünk a különböző felsorolt szakmákon, de hiába kerestük Salgótarján vezető szakmáját a szénbányászatot. Volt ott mindenki a pincérek képviselőitől a zenészek képviselőiig, de az ami nekünk fáj azt nem mondta el senki ez alkalommal. Vannak, akik ebben örvendetes tényt látnak mondva, hogy ime olyat nem is képviselnek, ami nincs. Miután a bányászok szocialdemokrata szakszervezete megszűnt, így azt nem is képviselhetne senki.

Mi azonban a kérdésben is másként gondolkozunk és azt látjuk, hogy inkább bosszúból nem szolt senki annak a nyomorult munkásszágnak érdekében, amely lassan-lassan otthagyja a város lo-bogót! Akárhogy is van, abban a rettenetes problémában, amelyet ma a munkanélküliség jelent a dolgok elején nem kapcsolódott bele a bányásszág s különösen annak salgótarjáni része. Igaz, hogy azóta az EME-ben tömörült bányász szervezet erről a különleges salgótarjáni problémáról memorandumot juttatott a miniszterelnökhöz s igen örülünk, hogy ez megtörtént.

Mi, akik az ország esemé-

nyeit mindig e város szemszögéből itéljük meg, e helyről is fel-emeljük szavunkat, hogy az országos munkanélküliség problémájának tárgyalásánál rólunk megnefeledkezzenek. Többször hírt adtunk lapunk hasábjain is, hogy már kora ősz óta mind nagyobb és nagyobb a városi munkanélküliek száma. A város vezetősége mindent elkövetett, hogy ezeket az embereket valahogy a vállalatoknál, vagy inség munkáknál elhelyezze. A város megértő polgármestere ismételt el, hogy a magasabb fórumoknál is kijáron valamit e csapás enyhítésére. Ezek az intézkedések legalább részben, vagy ideiglenesen enyhítettek a helyzeten. Most azonban arról esik szó, hogy a bánya ez évben még korábban, az egész medencében tetemes mennyiségű munkásnak mond fel, mert nem kell a szén.

Ime tehát elérkeztünk ismét az igazi salgótarjáni munkanélküliséghez, amelyről nem esett most szó Budapesten. Nincs a város polgárságának oly rétege, amely ne érezne és ne tudná, hogy mit jelent, ha a bányásszág nem keres. Kereskedelem, ipar, szórakozóhelyek mind-mind megáll, gazdasági szerencsétlenség zudul a városra, mert a város igazi éltető eleme a bányásszág nem vásárolhat. A sok fizetésképtelenség, sok árverés végeredményben innen ered: a bányászok nyomorából.

Salgótarjánon segít tehát, aki a bányák felvevőképességét, a bányászok jobb kereseti lehetőségét megteremti. Ez az igazi nemzeti politika, ez az áldást kiváltó tevékenység, amely vissza tudja emelni a salgótarjáni szén elhelyezkedési képességét arra a ni-

vóra, ahol a háború előtt, vagy legalább 5—6 évvel ezelőtt volt.

Félre a politikával és különösen félre a szocialdemokrata szakszervezetek tendenciózus és korteszű eljárásával, minden illetékes lássa be és eszméljen rá,

hogy nem lehet és nem szabad e várost kihagyni a nagy rendezésből. Munkaalkalmat, bányász-munkaalkalmat kérünk, mert ez oldja meg minden vonatkozásban a salgótarjáni munkanélküliséget!

Sz. I.

Oh jaj... vitézi bál volt Budapesten.

Írta: Pétróczy Gyula.

„Pest—Budáról sok nép kijár,
S alig érte nyelvünket mári;
Hej! ma-holnap a magyar szó
Ritka, mint a leher holló!”
Kisfaludy K.

Február 8-án este, Magyarország vitézi mulattak Budapesten a Vigadóban. A magyar rádió, helyszínről való közvetítést jelzett műsorán. Mivel pedig a magyar rádió „magyar” számokban szegényebb mint a Sahara oázisokban, már jölelre ellátároztam, hogy ennél az oázisnál csillapítani fogom pogány magyar szomjúságomat...

Még Pató Pál ósapámtól maradt rám valami komisz késlekedő hajlandóság s így esett meg velem, hogy a „vitézi bál” bevezetőjét — elkéstem... Csak néhány ütemét hallottam még a csárdásnak, melyre magyar ruhás táncosok járták a világ legkezebb táncát. Aztán, hogy a csárdás ütemei elhangzottak, más tónusú „kulturai”, a lovászörögés, ajtonyikorgás, fúziás különös hangzagyvaléka csendült fel. „Jazz” zenekari... Talán tévedés van itt... En nem Pestet hallgatom, hiszen ott a vitézek, Magyarország vitézi mulatnak... S legmagyarabb magyarok mulatását megismerem én!... No csak nézzük meg, jól van-e Pestre állítva a készülék... Jól volt beállítva. — Elhültem. De, hogy lehet az? Nekem ne beszéljete, ez nem Pest... Itt valami hiba van... Kétségbeesetten kerestem Budapestet, kerestem a magyarokat, a vitéz magyarokat az egész világon a rádió hullámaival... és nem találtam...

A szakszofon hangjai csak rikoltottak mint az éjféli bagoly ijesztő jajtása a rombolt bástyafalokon... És ilyen gondolatokat riasztottak fel bennem e különös furcsa hangok: — hogy is lehet valaki olyan naiv mint Te, hogy várhatasz Péstről különös, jellegzetes magyarságot, hiszen itt Pesten kultúra van, valódi nyugati értelemben vett nehéz veretű „igazi kultúra”, igazi haladás, igazi mű-

velődés, miközbe volna hát ezekhez a faragatlan primitív, ázsiai magyar vonatkozásoknak? Hogyan képezed Te azt, hogy a külföld előtt s az ott (a bálon) megjelent külföldi előkelőségek, követek színe előtt piruljunk, röstelkedjünk a mi primitív, kezdetleges, faragatlan magyar cifraságunk miatt? Csak nem hozzuk magunkat szégyenbe a külföld előtt... Rá kell csólni ariát ha Európa szerte elterjedt ténitkre. hogy mi „művelletlenek” vagyunk, mert mi más a magyarság, mint ösművelletlenség... Be kell tehát bizonyítani, hogy mi a legnyugatibb értelemben vett kulturán vagyunk... Hamisítatlan hűséggel kell tehát eljárni az utánzásban, illetve hűségesen kell nyugat „fejlett” kulturáját lemásolni. No jó — válaszoltam — de a vitézek, magyar vitézek, a magyar tradíció őrei, a hagyománytiszteltet leteteményesei, a magyar nemzeti lélek, nemzeti érzés egyik legilletékesebb, leghivatottabb istápolói mégis csak... Semmi „csak” — erősödött a „xaxophon” — éppen a vitézeknek kell előjárni — kik a magyar faji lelket mintegy reprezentálják — a fejlett nyugati kultúra propagálásában, egyrészt a magyar közönség felé, illetve világgá hirdetésében, hogy így „nyugati kulturáltaságunk” a legilletékesebb helyről legyen demonstrálva másrészt.

Beláttam, hogy a „xaxophonnal” nem tudok vitatkozni, azért hát elhatároztam, hogy más uton próbálom nagy busszuságomat kiönteni...

Megírom! Megírom, hogy nem értünk egyet a nagyra becsült vitézeinkkel. Vegyük tudomásul a mulató vitézek, hogy nem volt magyar cselekedet, amit cselekedtek. Mást, egészen mást várnak tőlük...

En úgy tekintek a vitézi intézményre s annak minden nemes tagjára, mint Magyar Hazám egyik legmagyarabb alkotására, mint a legmagyarabb magya-

hármas kereszt.Feljebbhaladva az ut jobb oldalán a rom. kath. templomig, majd-nem a mai alakjában került el a Szilárdy féle major csak annyi különbséggel, hogy a mai polgári iskolával szemben álló előkertés ház ki volt hasítva a Szilárdy féle területből. Ez a ház akkor Rubint gyógy-szerész tulajdona volt s itt volt a Rubint, majd Rákos féle első gyógyszerár, melyet később 1890 körül helyeztek át az akkor ujonnan épült Rákos féle házba. A régi Szilárdy kuriának ma már csak a helye van meg; nem is volt ez kuria, csak annak csufolták, egyébként primitív kis épület volt s a Jankovichok idejében csak az ispan lakott benne. Az utóbbi időben már összeomlással fenyegetett s jelenlegi tulajdonosa, Szilárdy István, lebontatta, de helyébe nem építettett másikat, hanem a major déli részén lévő gazdasági épület alsó végét alakította át lakássá. Ez az épület egyébként arról nevezetes, hogy 50 évvel ezelőtt üveg-hutának építették, de mint ilyen nem prosperált s csak rövid ideig volt üzembn, aztán rákatt, istálló, majd uri lakás lett belőle.

A Szilárdy féle majorral szemben, ez ut másik oldalán, a mai Goldner-féle fűkereskedéstől kezdve, egy kőfallal körükerített nagy kert húzódott fel egészen az ősrégi Jankovich kastélyig, amelyben már akkor is a Salgótarjáni Tankarék-pénztár volt elhelyezve. Ma ez az épület melyen az ut szinte alatt áll, de akkor az utról majdnem lejtő nélkül jártak be

„A MUNKA TÁRCÁJA”

Salgótarján fejlődése az utolsó félszázadban

Írta: TÓTH GYULA.

Istenben boldogult Edesapám, aki a közeli Karancsságon gazdálkodott, németül és tótul is jó beszélt; ennek a nyelvismeretének köszönhettem, hogy az abban az időben nagy számban Salgótarjánba bevándorolt idegen, főként német és tótjaink bányá és gyári alkalmakkal élénk üzleti összeköttetésbe jutott. A kereseti viszonyok a vasgyár (akkor még így hívták az acélgyárat) építése és üzembehelyezése idején, rendkívül jók voltak és a mezőgazdasági termékek jó áron kelttek el. Különösen jól fizettek az izletes karancssági borért, amelyből rengeteget fogyasztottak, úgy hogy szülfalapon összes börtormestérük öltak meg. Ezt az üzletet szövetkezeti alapon Edesapám bonyolította le. Ö vette fel a rendeltet, Ö szállította rendeltetési helyére a kívánt mennyiséget s a borért járó összeget Ö hozta haza s osztotta fel a termelők között. Az ilyen külüzletek alkalmával nagyon sokat beszéltek az emberek Salgótarjánról, annak gyors fejlődéséről, nagy pénzforgalmáról stb. Különösen érdekelt engem az óriás gépekéről, az égő erő kéményekéről, meg a gőzkocsi-ról szóló beszámolókról. Nagyon kis le-gény voltam akkor, mindössze hat éves,

de már is nagy gondot okozott nekem ez a Tárján. Százfélekép is elképzeltem magam előtt és meg álmodtam is láttam az óriáskerékű gépeket, sőt még a felhő-karcoló kéményeket is. Ez még csak ment valahogy, mert nálunk is volt magaskéményű és nagykerékű gőzmalom. De azzal a nyavalyás gőzkocsival sehogys voltam tisztában. Gőzkocsi...? vasut...? hm. hm. Milyen is lehet az? Egyszer aztán a sok ember közül kívá-lasztottam egyet, aki a legértelmesebbnek látszott és megkérdeztem, hogy milyen is hód az a gőzkocsi? Hát a gőzkocsi — azt mondja — teljesen vassból van, magától megy... ló sem kell hozzá... aztán, hogy el ne merüljön a sárban vas-uton jár... Sajnos még ennek a kimerítő magyarázatnak ellenére sem értettem meg a dolgot, de szörnyen kíváncsi voltam rá, miért is addig rimámkodtam Edesapámnak, míg megígérte, hogy legközelebbi útjára magával visz Salgótarjánba. Néhány nap múlva kimondhatatlan örömmel el is indultunk. Az uton alig bírtak velem, mert egyre előre figyelve fel-feláltam a kocsiiban, hogy nem látni-e már Tárját vagy a gőzkocsi? Szerencsém volt, mert amikor Pálfalvához értünk, éppen előtűnt bocsátották a vasúti sorompót. Budapest felől jött a vonat, elől a puffogva füstölő gőzkocsi, utána egy egész sor kerekrekre szerelt ház, amelyeknek ablakáiból emberek intgettek felénk. En a meghatottságtól szőhöz sem jutottam, csak bámultam a már messze haladó

rokra. Ami a vitézekről jön az csak magyar lehet, amit a vitézek cselekednek az követésre érdemes lehet. ... Most mégis „rendre”, „magyarságra” kell utasítani a magyar vitézeket, mint az elkönyvezett hancurozó egyetlen gyermekét? Rá kell koppintani a feje bubiájára, mint a vásott kölyköknek?

Jó hiszen megteszi a szülő, hogy kedvencét néha a javulás érdekében „elazszoja” de mégis röstell, hogy kicséssért magzatja rakoncátlanságát nem tudja leplezni.

Uraim! Hogy méltóztatnak érteni ezt a fogalmat: „magyar vitéz”, „magyar vitézi rend”? Ez a fogalom szerintem elhivatást, nagy kötelességet jelent. Olyan súlyos, olyan szép, kötelesség viselését jelenti melyet letenni se ünneppen, se hétköznapon nem lehet. Viselni kell azt — aki egyszer vállalta — mint ahogy van a szerzetes viseli a szőrcsuhát. ... És ahogyan nem illenek a szőrcsuhában magyar toborzott táncolni, úgy nem illik magyar vitézi nével egész éjjel fox-ot, tangót, blou-t és mit tudom én milyen nevű idegen táncokat táncolni, mulatni; úgy hogy a szegény cigányzenekarnak egyetlen nótájával lezárult az egész este magyar színe. Profán dolog lenne ha egy szerzetes szabad óráiban nyilvánosan, teszem fel, a kakas kukorékolást, kutyaugatást, borjubogást utánozná. Ezeket a mestersegeket a csepirágó büvész szokta csinálni, az Isten szolgálja más „kötelességet” vállalt, „hivatást” s nem mesterseget vállalt. ... Így a magyar vitézekre is más hivatás vár, nem az idegen szellem, az idegen lelkiesség ápolása, hanem a magyar szellem, a magyar lelkiesség megőrzése, megtartása az Önök kötelességük. Önök azonban elhelyett gyilkos példát mutatnak, hogy kell semmibe venni a hagyományt, hogy kell eldobni, hogy kell lealacsonyítani azt ami magyar. Azt méltóztatnak gondolni, hogy a bálerem és a bál ruhák magyar dekorációjára nézve — ha ugyan volt ott magyar dekoráció és ruha — nem arculverés, nem lealacsonyítás, nem megszégyenítés volt az éjszakai át nyekergő jazz-zene? Ha azt gondolja a bálvészesség, hogy ez „összhang” volt, akkor nincs érzéke a magyar vonatkozásokhoz, vagy nem veszi semmibe ami magyar. Hogy a rendezőség valóban hiájával van a magyar izlésnek, az megállapítható a főrendező — ha jól tudom egy alezredek — kijelentéséből aki úgy nyilatkozik, hogy nagyon megvan elégedve a vitézi bál sikerével s hogy „annál magyarább” és szebb bála a közelmúltban nem emlékszik. ... (Sajnálok az a magyart az alezredek ural egyútt akinek magyar érzéke annyira

tompult, hogy ezt a bált „magyar jellegű bálnak tartja.” Azt is mondta még az alezredek ur, hogy jövőre „Mátyás király korabeli” dekorációt tervez a bála belkomponál. ... Ugyan miképpen van a lovak, a tangók, a jazz-zene a Mátyás korabeli ruhákhoz?

Ezeket a táncokat el lehet táncolni alig tizedik évi szoknyácskában, eton hajviseléssel. Ezeknek a táncoknak semmi közösségük nincsen a multtal, mért akarja hát az alezredek ur uszálós ruhában táncoltatni a hölgyeket? Nem lesz ez izléstelen? Tiltakozunk Mátyás korának profanizálása ellen! Tiltakozunk mi a nem vitéz magyarok, a vitéz magyarok ily fájdalmasan nemzetiellen magatartása ellen!

Ha most valaki azt mondaná nekem, hogy tulzások, mivel egy jelentéktelen mulatási, bálozási stílusból az intézményi lelkére merészelek következtetni, akkor így válaszolnék: az ember ha mulat akkor legelőszökebb enjéit tárja ki. A mulató magyar az ő nemzeti zenéjének ütemeire nótájára tud „igazán” valóságosan szívvel-lellekkel táncolni. Az ő magyar lelke csak a magyar zene a magyar nótá hangjaira tud igazán ellágyulni, felmelegedni, tombolni, lelkesedni. Akinek lelkét nem mozdítja meg a magyar nótá, sőt mulatva annak hiányát nem érzi egy egész éjszaka át az nem magyar ember, — azok együtt sem magyar emberek még ha vitézek is. És az fáj nekem, hogy annyi magyar ember, annyi vitéz egy rakáson s nem akadt egy aki elkármokolta volna magát, hogy a kutyra erie arra... hát elég már abból a trombitaszóbból, legyen már egyszer magyar muzsika is, hiszen mi magyarok volnánk a kis kését neki. ... Nem szökött egyik sem. ... Nem volt ott híre se a hagyomány tisztelt magyar léleknek. „Huzd rá Jonny” ki tudja meddig húzhatod (illetve) fújhatod. ...

Ha még mindég azt mondaná valaki, hogy ez mégis korai, elhamarkodott következtetés akkor azt válaszolnám: a katonai fejeleim már akkor kezd bomaladozni mikor a katonai parancs és szabály ellenére csak egyetlen egy köppénygombot hagy kigombolva, melyet aztán nyomom követ az apró és kis szabálytalanságok szakadatlan sora.

A magyar vitézek is először csak kis léket engedtek útni a hajón, csak kis vétséget követtek el (sokak szerint) de ezt a kis rést tágitani lehetett az a kis rés elszüllyesztheti a hajót, — a magyarság hajóját.

Meglátszik a bécsi Burg szelleme uralkodik a vitézek báljain. De mért nem mennek akkor Bécsbe? ha hiányzik nekik Bécs, s ha annak hangulatát szeret-

nék visszavarázsolni, illuzióját visszalopni idegennek maradt lelkükbe?

Petőfi Sándor egy szép versében így szól: „ha nem születtem volna is magyarnak e néphez állnék ezenél em, mert elhagyott mert legelgyottabb, minden népek közt a föld kerékén” Valóban elhagyott! ... Ime vitézei is elhagyják. ... De én mégis szeretném hinni, hogy lesz vitéz, sok vitéz, aki nem ért egyet a pesti bálozókkal, aki velük együtt kiáltja oda: Vétó!!!

Hírek és különféle

A kormányzó jubileuma Salgótarjánban. A kormányzó tízéves jubileuma alkalmából Salgótarján is ünnepe. Mint értesülünk a jubileum napján március 1-én az összes híftelvezetek templomában hálaadó istentiszteletek lesznek, kilenc és tíz órakor. Vasárnap március 2-án a TESZ kerületi elnöksége rendez matiné délelőtt 11 órakor a Katolikus Kór nagytermében. Ezután figyelemfelkeltő minden jóérzésű egyénét városunknak a jubileumi ünnepségekre.

A MANSz. f. hó 25-iki (kedd) ismeretterjesztő délutánján „Az emberiség álmai a boldogságról” címen, meleg tartalmas, meletudás és izzó tudománysszeretettel átitatott előadással Semelkay Józsefné gimnáziumunk érdemes tanára vezet minket a boldogság álmáinak nagyméretű utvezetőin, Horváth Géza gyárgazgató pedig „A bélyeggyűjtés célja és eredménye” címmel eddig nem igen követett tevékenységre fogja buzdítani a hallgatóságát. A tagok és érdeklődőket várja és szeretettel meghívja az Elnökség.

A Luther Szövetség. II. családi estélyén bármely pódiumon helyét megálló műsor fogadta a szépségű közönséget. Közének és megnyitót után Markovics Gusztáv mely átérzéssel Végvári imádságot szavalt, Gracza Margit, Gábor Edit kíséretében bájos énekszármokat hozott s az estély központjában Csillik Ernő olvasott fel verseiből, változatossá lírának mely érzésből fakadt akkordjait sok és meleg tapsal közönsége a közönség. A Vertich, Deman, Kovács trió ez alkalommal sem győzött eleget ugrájni a tapsot abba hagyni nem akáro közönségnek. Ötvös Zsuzsika jól betanult és szépen érvényesített irreverent verse után Chlebovácz Kálmán nagy hatást elért énekszáma következett, akit gondolkán Urbán Gyula. zongorán Kovács Géza kísért. — A műsor után a vetített képes előadás a „Havasok” vi-

lágába vezette el a megjelenteket. — A február 23-iki III. családi estélyen közreműködnek Zelenka Panni, Dr. Istók Barna felolvasással, a Vertich, Deman vonóduett, Urbán Gyula gondolkával, Markovics Gusztáv, Borsos Gitta, Chlebovácz Kálmán énekel, Dianiska Mariska szavalattal. Rubatár-díj 20 filler.

A SZENT LUKÁCSFÜRDŐ R. T.

egyedárusítást

kíván létesíteni a

KRISTÁLY

ásványvíz termékének
Salgótarján város

esetleg az egész várm. területére.
Igen előnyös üzlet azok részére,
akik saját raktár és megfelelő fu-
vareszközrel rendelkeznek.

Reflektánsok kértnek címűek **SZENT LUKÁCS FÜRDŐ Igazgatóságának**
Budapest, III. Zsigmond-ú. 27. beküldeni.

Kaszinó mulatság. Az ugynevezett városi Kaszinó mint minden évben ez évben is megtartja szokásos farsangi estélyét március 1-én este 9 órakor. A város intelligenciája évek óta ezen a mulatságon érte legjobban magát s remélhetőleg ez évben sem fog csalódni. Az estét Gabriel bácsi dirigálta séta hangverseny vezeti be. A jókedvből nem akarván a rendezőség ezúton sem lenyírni, más műsori nem állít fel.

Értesítés. Tisztelettel értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy a tavaszi és nyári szünetek nagy gyűjteménye megérkezett, úgy belföldi, valamint külföldi szünetek nagy választékban kaphatók. Polgári, katonai, valamint papi ruhák készítését vállalom. A nálam rendel ruhák a legnagyobb szakértelemmel saját műhelyemben készülnek. Bárci bizalommal lehet irántam, annál is inkább, mert 40 év óta állandó gyakorlatot folytatom. Ezen idő alatt 17 évig mint szabász működtem s azóta mint férfi szabó Salgótarjánban lakom. A jelen értesítést csak azért bátorodom a nagyérdemű közönség tudomására hozni, mert 25 év ittlétem után azt látom, hogy sok kereskedő a szabó ipart üzi, megégedni szeretnében, úgyhogy ez az oka annak, hogy teljes melegegdest nem talál a

az udvarra; az ut szintje a maihoz képest oly alacsony volt, hogy teherrel a szekerek nem is tudtak a kath. parochia felé kikapaszkodni, hanem a főlekedés a Régi posta (akkor Zsidó) utcán át történt. Ennek az utcának az elágazásánál a mai dr. Bellák féle ház helyén egy kis földszintes épület állt, abban volt a posta, melynek forgalmát akkor Valtay bátyának és egy levélhordó bonyolították le. Ezen épület után, a Zsidó-utcon továbbhaladva, a posta után következett a régi zsidótemplom, melynek helyén ma a rituális kóser mérszártsék áll; a másik oldalán, a mai dr. Winter féle házról egészen a mai Rauchverger féle szappangyárig egy hosszú — s valószínűleg a bizonylatlan közbiztonsági viszonyok miatt, — az uca felé ablaktalan ház állt. Ebben az épületben volt elhelyezve az első salgótarjáni kaszinó is, melyet később a Bányatelepre helyezték át s ott ma is fennáll. Az uca vonala a régi, csak az ócska, kis házak helyén állnak azóta újak és az új Zsidótemplom mely az imént említett kaszinó épület helyén 1902-ben épült.

Visszatérve a Fő-utca-ra a katolikus templom ugyanazon a helyen már akkor is fennállt, de befogadóképessége összehasonlíthatatlanul kisebb volt a mainál. Azóta kétszer is bővítették, külső alakja is megváltozott. Eléje új, magas, valamint két kisebb torony, a régi templomhoz pedig tágas kereszthajó és szentély épült; majd később a szentély mellett kétoldalt tágas sekrestye, illetve chorus létesült, mely alkalommal a templom előtti Szt. János szobor környéke is rendezetett. A parochia akkor még földszintes volt, a mai emeletes ház a templom első átalakítása idején épült. A mai Wolf-féle ház helyén, köröskörül szabad téren állt a róm. kath. népiszkola. A Kis-utca másik

sarkán pedig, a mai Kovács-féle vaskezesedés helyén állott a róm. kath. kántortartó lakása, melyben Gazyd akkori kath. kántor lakott s az egyházi teendők mellett egy segéderővel őt tanította a salgótarjáni nebulákat is, a betűvetés mestersegére. Innen az iskola 1900 körül került át az Iskola-utcai új épületbe. A Salgótarjáni Takarékpénztár mai sarkoképületének helyén üres telek volt és a partnélküli Pécso-pataknak ártérületül szolgált, mert remcsak a telek maga, hanem az előtte elvonult ut is egy szintben volt a patak medrével. A Kis-utcáról a Fő-utca-ra majdnem vízszintesen, csekély emelkedéssel, onnét a róm. kath. templom felé erős kapaszkodón, a község belterülete felé vízszintesen közlekedtek a szekerek. A Pécso-patakon volt ugyan egy hid, de az oly alacsony és oly primitív volt, hogy a legkisebb vízáradás is elsöprötte s néha hosszabb ideig csak a medren gázoltak át a szekerek. Akinek pedig a Cigány-utcaban volt dolga, az egyszerűen végighajtott a patak mederében, (mint ma is a felső szakaszon). Az első maradvány jellegű hid 1880-ban épült, amikor a Pécso-patak medre is, pilóta- és deszkából készült partfoglatot kapott.

A mai Erzsébet-tér helyén volt a „kispia”, melyen három, a Weisz, a Kivovics és a Dankó-né féle kofasátor bonyolította le a piaci forgalmat. Az első emeletes épület a Polacek (ma Hoffmann) féle ház volt, de a Fő-utcan álltak már a mai formájukban a Simon (ma Rokoz) a Korsós (ma Hoffmann) a Groszberger (ma Sonnenschein), az Okolicsányi (ma Glattstein) s végül a Weinberger (ma Jancsovics) féle házak. A többi fő-utcai épületek azóta nemcsak gazdát, de formát is cseréltek. A Fő-utca jobb (városi) oldala nagyjából ki volt már akkor

építve a kath. templomtól a zagyai rakodóig, de csodálatsképpen az őslakosság szorosan a hegylábához építette házait, úgyhogy az ut és a lakások között 10—20 méteres előkert vagy udvar maradt. Az újonnan épült házak ellenben az utcához simulak, ennél fogva úgy nézett ki ez az oldala az utcának, mint a hiányos fogor, mindaddig, míg az utcai part teljesen ki nem épült. A másik oldal a kis piactól a Böhm (ma Deutsch) féle ház, aránylag szűkben, zárt sorokban volt kiépítve s a mai vonalában; de azóta természetesen, kevés kivétellel, újból épült. A Böhm-féle háztól az acélgárhoz vezető vasút átjárójáig üres terület volt, csak a mai Kádár-féle ház helyén állt, a csak most lebontott régi „Nagy-korcsma”, melyel szemben az utca másik oldalán a Benyus (ma Szabó) féle telektől a Menház-utcaig terjedő szabad tér közepén állt a Nagy-korcsma-hoz tartozó állás, melyben az átvonuló szekerek nyertek szállást. Szilárd köpület volt ez, a két végén tágas, zárható kapukkal, úgyhogy éjjel is biztos menekedni nyújtott az utasoknak. Vásar alkalmával 15—20 szekert helyezhettek el benne, a vásárra utazó iparosok szekereikkel, lovaikkal és áruikkal együtt itt állították az éjszakát. Ezt az épületet 1880-ban megvette Schleicher Emil pékmester, megfelelően átalakítva, lakást, pékműhelyt, fűszerüzletet rendezett ott be, ma Klein Károly tulajdonosa.

Az acélgáryi iparvágánytól felfelé az első acélgáryi épületig vagyis a mai Porázik féle lakásig, illetve az acélgáryi iskoláig, úgyzintén a Somoakújfalu felé vezető ut mindkét oldalán szántóföldek terültek el. Az első épület ezen a területen az evangélikus templom és paplak volt, melyet néhai Weisenbacher keres-

kedő kezdeményezésére 1880 körül építettek.

A község eredetileg két részből állt. Az egyik a most leirt rész, melyből a Cigány (ma Iskola-utca) és Kistarján (ma Menház) utca ágazott ki. A másik a vasut és a Tarján-patak által elkülönített Vizenlüt, vagy Meszesaljai rész, mely a Karancsaljai és a Meszesaljai (ma Tátra) utcából állt. A Meszesaljai-utca a Karancsaljai-utcaztól a Liki házig terjedt, azóta alig változott. Ellenben a vele párhuzamosan folyó Tarján patak partján egy egész új utca az Uri-utca illetve mai nevén a Kassai sor, keletkezett. Ugyolyman, hogy a Meszesaljai-utcai házakhoz tartozó s a Tarján-patak medréig nyúló kertekből új háztelkek keletkeztek. A Karancsaljai-utca annyiban változott azóta, hogy a kis falusi viskók helyébe, részben új, modernebb házak épültek, részben pedig, hogy az utca, — mely eredetileg csak a Bányász-utcaig terjedt, — Karancsalja felé megnyúlt, azáltal, hogy az őslakosság egy része, a község belső területén levő ingatlanait eladva, úgy ide, mint az akkor még szintén üres területet képező Baglyasaljai-utcaban települt ki. A vasut és a Tarján-patak között egyetlen egy ház volt, a ma is fennálló Jungmann (ma Tóth) féle ház. Ezen épület és a Bányakolónia között üres mező terült el. A Tarján-patakon csak gyaloghídon lehetett átmenni a meszesaljai részre, mert sem itt a Tarján-patakon, sem a Vadász előtt a Pécso-patakon szekerek számára hid nem volt s a járművek a patakmedren jártak keresztül.

(folytatása következik.)

Teljesen új modern zongora
eladó. Cím a kiadóban.

rendelő. Ezért hívom fel a nagyérdemű közönség figyelmét arra, hogyha mérték után akar ruhát készíttetni, csak szak-képzett szabóiparoshoz forduljon, mert úgy árban, valamint minőségben és kedvező részletfizetésért a legjobb munkát fog kapni. Bizalomnak csak képzett iparos képes mindenben megfelelni. Kiváló tisztelettel: Lőrincze István Tátra-u. 51.

Felhívás Salgótarján északi rész katolikus lakosaihoz! Régi vágyunkat akarjuk megvalósítani, nűdön egyházmegyei főhatóságunk elhatározására támaszkodva, városunk rohamosan fejlődő északi részében mielőbb önálló plébániát és új templomot akarunk létesíteni, mely hitéletünket fejlessze és századokra intézményesen biztosítsa. Ennek megbeszélésére szeretettel hívjuk meg városunk minden katolikus vallású hívőjét, kik az északi részen (Menház és Vaskapu-utca fölfele) laknak a február hó 23-án d. u. 4 órakor az acélgyári Olvasó disztermében tartandó fontos nagygyűlésünkre. Katolikus férfiak és nők mind ott legyenek! Hitestvéri üdvözléssel a salgótarjáni északi r. k. autonóm hitközséget szervező bizottság nevében: Márkus Lajos s. k. róm. kath. lelkész, a bizottság egyházi elnöke. Balhauser István s. k. h. igazgató-főmérnök, a bizottság világi elnöke.

A Frontharcosok Szövetségének értekezlete a Kath. Körben. A frontarcosok Szövetségének Salgótarján és Vidékének főosztálya f. hó 16-án szinte ünnepélyes keretek között és az eszmékhez méltó páratlan nagyszámú érdeklődő mellett tartotta meg a róm. kath. körben tájékoztató értekezletét vasárnap délelőtt. A körhelyiség hosszu oldalterme zsúfolásig megtelt a 200-nál több frontarcos bajtársal, kiknek sorában úgy a társadalom, mint az ipar, kereskedelem és munkásszervi vezetők és érdemes idők tagjai ott láttak, akik a régi szép idők igaz bajtársi szeretetével és közvetlen melegségével üdvözölték egymást. Pontban 10 órakor k. Kraft Aladár bányatitkár az országos elnökség által megbízott szervezőtiszt a megjelent bajtársak őszinte ovációja közt a „Hísegyével” nyitotta meg a tájékoztató értekezletet, majd magyar szíve minden melegséggel és bajtársi lelke őszinte szeretetével üdvözölte a megjelenteket, akiket egymond „azzal az áldozatos szívvel köszönt, mely a négy éves háború alatt össze kovacsolt minden magyar embert jóban rosszan, akik mögött egy dicsőséges mult van s a nyomorúságokkal teli jelen után egy boldogabb jövő vár. De ehhez a munkához meg kell osztanunk, mint azt a harc-térben tettük az utolsó falat prófúntot, a kulacsok utolsó kutyánását s az annyira áhiított dohány utolsó morzsáit. Ha most is így fogunk össze, azzal a becsülettel bajtársi akarással és önzetlenséggel, akkor a frontarcos aktív igazsága előtt a nagy közösség is elismeréssel fog adózni. „Majd lendületes szavakkal üdvözölte a távolból az országos elnököt Borbély-Maczky Emilt, aki előtt hódolattal hajlít meg az elismerés zászlaját, hogy a frontarcos eszmét életre keltette és már eddig is hervadtalanul érdemeket szerzett működésével. Percekig dörgött a taps és hosszan tartó éljenzés az országos elnök nevének említésekor. Majd tüzetesen informálta a megjelenteket a frontarcos szövetség tiszta és politika mentes célkitűzéséről, melynek során sokszor felszánt a taps és helyeslés. Majd annak a reményének adott kifejezést, hogy március közepén tartandó alakuló közgyűlésen az országos elnököt személyesen is sikerül megnyerni frontarcos zászlóvontás ünnepélyes aktusához. A nagy tetszéssel és tapsal fogadott tájékoztató, illetve beszámoló után Lapánszky János városipénztárnok szólt fel a rokkant bajtársak nevében, majd Dr. Tibor Sándor ügyvéd vállalta annak a szép eszmének a propagandáját, hogy az ügyvédek és orvosok felkéri, hogy az arra rászoruló frontarcos bajtársakat ingyen, vagy nagyon mérsékelt díjazás mellett lássák el jogi tanács, illetve orvosi kezeléssel. Végül Kálmán „A Munka” nyomda tulajdonosa önként felajánlotta a frontarcos eszméknek szolgáló nyomtatványok ingyenes előállítását. Mind a két nemes indítványt és felajánlást nagy tetszéssel és éljenzéssel követendő példa képen tudomásul vették a megjelentek. Horváth László városi tanácsnok mélyen szántó beszéddel üdvözölte a régi frontarcos bajtársak egymásra találását és a jövő munkájához a magyarok Isténének áldását kéri. Majd kijelölték az intéző

bizottság tagjait, akiket a szervezéséhez munkájához segítségül felkérték. Távolmaradásukat más irányú eloglaltságuk miatt kimentették: Molnár András bányaigazgató. Szenthe László m. kir. kormánytanácsos és Baranyai Miklós föld-birtokos. k. Kraft Aladár lelkes zárszavaival az értekezlet végetért azzal az őszinte elhatározással, hogy mindenki teljesíti a 11 éves mulasztást és minden erejével előbbre viszi a frontarcosok nemesi intenciókkal teli jogos érdekeit, mely munkához — a frontarcosok társadalom minden egyes tagjának, igaz szívvel kívánunk — jó szerencsét.

A Helyőrségi Altiszti Kaszinó estélye.

Városunk szellemi életének messze kimagasló eseményévé nőtte ki magát az a színelőadás, amely e hó 15-én bevezette helyőrségünk Altiszti Kaszinójának táncestélyét a Kath. Kör. nagytermében.

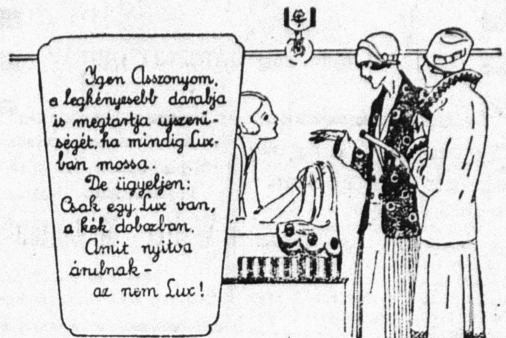
Nemcsak abból a szempontból, hogy a darab maga is honvédelekből született, amennyiben szerzője Tóth József egri számvivőfőmester, akinek istenáldotta ősteljesége ragyogóan tündöklök egy a meszeszövés, mint a megszerkesztés, valamint kiválóképp a szép nyelvezetben, amely ottan—ottan klasszikus tömörségben zendül,—hanem különösen abban a tekintetben kerül ez az előadás a maga nemében egyedülálló helyre, ami éppen az előadási részt illeti.

Valahogy az volt az érzésünk, hogy a színpad őgondolata valósult meg ezen az estén ott a Kath. Körben. Mert a színpadnak nem volt eredetileg más hitvátsa, mint amit ezen az estén nyújtott. — Egy-egy hatalmas emberfeletti gondolatnak az emberek lelki világába való átültetése — És ez történt meg való az estén, és pedig megállapíthatólag a szónak 100 százalékos értelmében. Gyönyörűség volt látni, mennyire magával ragadta és vitte a Hazaszeretet apoteozisának szféráiba a közönséget a maga teljes egészében a mintaszereit előadás. Boldogság volt látni, mint tört ki elementáris erővel a tapsoknál a diadalmas előrenyomuló honvédeleőrök megjelenésére, mint vette át az egész közönség a honvédküldönc lelkesedését, aki Bánfalvi szavaira már csak a puskát kereste, mint csillogtak a könnyek a szemekben s tört fel a zokogás a hallgatóság lelkéből a főhős sorsának tragikus változásakor, — a megszállás alatti magyar sorsnak közvetlen közelből való szemlélésakor, stb.

Ugyhogy az a megállapításunk, hogy ebből a szempontból valószínűleg missziót teljesítettek derék honvédeink s a maguk áldozatos lelkének izzó hazaszeretéből annyit és olyat adtak a város közönségének, amennyit és aminőt tulajdonképpen eleget adni — nem is lehet győzni.

Hogy mindez így volt, az azonban nemcsak a kiváló darab meséjén mulott. Hanem legalább olyan mértékben annak a honvédgárdának köszönhető, amely aminő sok társadalmi türelemmel, éppen amint tehetséggel és hozzáértéssel öntötte életet a legkisebb jelenetnél kezdve a legnagyobb szerűben jelenésekig mindenbe.

Ebből a szempontból első helyen említendő Bánfalvi János megszemélyesítője Gaál Imre őrmester, aki a legnagyobb színművész tehetségét is igen erős vizsga alá vevő szerepét elsőrangban játszotta meg. Ugy alakja, mind hangja, nemkülönben érzésvilágának széles skála

Igen Asszonyom,
a leghíresebb dalaija
is megtartja üzenet-
ségét, ha mindig Lux-
ban mossza.
De ügyeljen:
Csak egy Lux van,
a kék dobozban.
Ami nyitva
áruháznak -
az nem Lux!

Goldberger-Bomborg is
Lux-ot ajánl
Parfette és összes új
kreációi mosdóházak!

laja minden tekintetben élvezetessé tették játékát. S bár szerepe könnyen egyoldallusára is csúszhatta volna, sikerrel ellen tudott állani ennek s úgy mozgott, úgy deklamált, hogy minden jelenése a természetesség jellegét hordta magán. Amly nagy hosszú és nehéz volt a szerepe kapott annyi tapsot is.

Mellette a modern honvédszázados típusát alakító Agyal Gábor tiszthelyettes sok megfontoltat, higgadságot tükröző szerepe emelkedett ki, aki ugyancsak kitűnően mozgott a színpadon.

A női szereplők közül kiváló volt Kotra Annuska, aki nagy intelligenciával és mély átérzéssel alakította szerepét, hasonlóképp nagy sikert ért el Szediák Mancica belépője, nemkülönben Pásztor Árpádnak a főszereplőhöz jól simuló testvizerszerepéről, a sok derűs perccel szerző és sok tapsot kiváltó Kunert Lajos honvédküldöncé hálás és jól kiaknázott szerepéről, Singel Jánosnak az ugyancsak kitűnően megjelenített honvédjáról, Hábel Jánosnak komolyan fellagott és megrészelt papjáról, Vledermayer Istvánnak a megszállt területek derékbatört, de mégis magyar dacal elöltött idősebb Bánfalvivjáról, Godó József román hadnagyáról, Bacsa György román őrmesteréről és kisebb szerepeikben Paraszti József, Molnár Aladár, Horváth Sándor, Singel Károly, Tóth Lászlónak az együttesbe való kitűnő beilleszkedéséről.

Ugyancsak a dicséret hangján kell megemlékeznünk Maliszlovics Ferenc Fedorovjáról, Hrustinszky János Kender Dávidjáról, Szlamen András orvoszázadosáról, Kocsis Albert tiszthelyetteséről, Pásztor Árpádnak a főszereplőhöz jól simuló testvizerszerepéről, a sok derűs perccel szerző és sok tapsot kiváltó Kunert Lajos honvédküldöncé hálás és jól kiaknázott szerepéről, Singel Jánosnak az ugyancsak kitűnően megjelenített honvédjáról, Hábel Jánosnak komolyan fellagott és megrészelt papjáról, Vledermayer Istvánnak a megszállt területek derékbatört, de mégis magyar dacal elöltött idősebb Bánfalvivjáról, Godó József román hadnagyáról, Bacsa György román őrmesteréről és kisebb szerepeikben Paraszti József, Molnár Aladár, Horváth Sándor, Singel Károly, Tóth Lászlónak az együttesbe való kitűnő beilleszkedéséről.

A darab lejátszása közben valóban jött a szemlélő a kérdésben, hogy hivatásos színészek, vagy katonák vannak-e a színpadon? Mert nem maradt egyetlen helyzet sem, amit a megjátszás szempontjából kiaknázatlanul hagytak volna, aminek következménye volt — természetes hogy az illúzió, amibe a nézőközönséget elrángattak, teljes volt.

Ez pedig köszönhető az előadás rendezőjének, aki a nagyszínpadok levegőjének a mását igyekezett bevinni ebbe a darabba is és hozzá annyi műértő intelligenciával, rendezői készséggel és ráteremttséggel, hogy mindenesetre pártját ritkítónak kell minősítenünk teljesítményét abból a szempontból, hogy a honvédek nyers anyagából milyen pompás színpadi alakokat faragott ki s állított be a darabba. — Akikről azonban az is meglelt, hogy ez a rendezői kéz — Ghyczy László százados keze — sok kedvvel és nemes passzióval is kellett hogy foglalkozott légyen az előadás felépítésével.

Tudomásunk szerint a szép darabot Agyal Gábor tiszthelyettes hozta városunkba s kaptársai közül máskor közt Illés Péter, Goján József, Pap József tiszthelyettesek és Zölle József, Vajlakos József számvivőmesterekkel egykeztek elkövetni mindent a siker érdekében.

Ez nem maradt el. A szultot terem a nobilis közönség, melynek sorában a tisztikar élén vitéz Bodor Sándor őrnaggyal, teljes számban megjelent, a sok taps, nyíltzini és számos, mind azt mutatja, hogy szép volt a munka, amivel egy este a hazaszeretet templomába vitte városunk közönségét a magyar honvéd.

Kedves mozzanata volt az estnek amikor az előadás végén a színmű szerzője Tóth József pár keresetlen szóval megköszönte a megérdemelt babért, amit a tisztikar részéről vitéz Bodor Sándor őrnagy elismerő kézfogása tett még értékesebbé.

Az előadás után — amit reméljük fogunk még egyszer látni — a reggeli órákig a legjobb hangulatban maradt együtt a közönség.

A SINGER VARRÓGÉPEK
mégis A LEGJOBBAK!

Gyümölcsfát most rendeljen, hogy idejében ültethessen! Oktató árjegyzékét számításokkal ingyen küldi Ungváry József faiskolája, Cegléd.

Ház eladó. Füleki utca 11 számú ház 25 évig adómentes évi 3000 pengőt jövedelmez, értekezni lehet Váradi András uri szabónál.

Szakképzést lehetőleg ötletlen gépész, helybeli malomban felvétetik. Cserhádi László.

Értesítés.

Tisztelettel értesítem az igen tisztelt közönséget, hogy a nálam rendelt ruhák a legnagyobb szakértelemmel készülnek, úgy belföldi, valamint külföldi szövetekből.

Nagy választékban tartok raktáron, úgy

tavaszi, valamint nyári

szöveteket. — A hozott szövetek elkészítését is jutányosan vállalom.

Kedvező részletfizetés!

Salgótarján
Tátra-utca 51.

Tisztelettel
Lőrincze István
írásabó.

H
E
HELLER ujdonság BARSÁJT DERBY
E
R

D
E
B
Y

A szegényügy megoldásának küszöbén.

Már „A Munka” mult heti számában írt cikkemben is kiemeltet az, hogy egy városban nyugodt lelkiismerettel csak akkor ülhet el a koldulás, ha az intézményesen rendezve lett, vagyis, a koldusok ellátását valamely köz, vagy társadalmi szervezet megnyugtató módon biztosítja. De mindkét esetben el kell jutnunk oda, ahol a mostani hatósági szegényellátás keretein túl az egész társadalom bevonásával erkölcsi és anyagi együttműködésének felhasználásával rendeződik ez a kérdés. Mert a városok szegényügyi hatóságai egyedül sohasem képesek megbirkózni a szegénység és a nyomor mai problémájával, sem közigazgatási, se anyagi eszközökkel. Így juttatunk el egy ilyen magasabb rendű társadalmi szervezet megalakításának első lépéséhez a szegénygondozó bizottsághoz. Ennek a bizottságnak a társadalom minden rétegének képviselőiből az ügy iránt meleg szívet érdeklődő férfiakból kell állani. A bizottság feladata: vallás és társadalmi különbség nélkül gondoskodni a szükséges anyagi eszközök összegyűjtéséről és a szegénykataszter összeállításáról.

A szegénygondozó bizottság mellett fontos szerep jut a gyűjtő bizottságnak. Ez a bizottság a városok nő és leányegyletei önként vállalkozó tagjaiból állnak. Ezek a nemesszívű hölgyek járnak végig a várost. Palotába és kunyhóba egyaránt bekopogtatnának s a koldulás megszüntetésére havonként felajánlott fil-léreket beszállgatnák a szegénygondozó iroda pénztárába, mert ilyen irodára is feltétlenül szükség van, hogy legyen hely ahová minden panasz, minden segítség összefuthasson.

Nagy vonalakban ezek volnának a segítség megszervezésének első lépései. De a három szervezet elesterősen kiépítve, ideálisan együttműködve volna hivatva a nyomorok számára emberibb életet biztosítani. A szegénygondozó irodát, helyszert irodává is ki lehet fejleszteni, amelynek folytán igen sokan jutnának legalább is a legszerényebb kenyeret biztosító munkához. Így ölelné keblére a polgárság a társadalom elesettjeit és a saját hibájukon kívül szegénysorba jutott munkanélkülieket.

Salgótarjánban a közel jövőben keres munkás kezek csinosítják majd zegzugos városkánkat. Nemcsak a ragyogóbb lesz a Fő-utca képe, szívesebben mereng el az idegen szeme is rajta. Történelmi levegőjű környékünkön idegen forgalomra is számíthatunk. De itt lesznek még mint örök szépségbeba a koldulásra nyújtott kezek száza. De ha mindenki ide fogja adni csak azt az összeget is, amit a koldus invázió mai napjaiban úgy is kénytelen elosztogatni, megváltozik Salgótarján képe s amit az Eged alján megcsodál az idegen, a Karancs tövében is le veszi a kalapját a polgárság szíve előtt!

A Máv. felemelte a személyvonati díjazásokat. A személyvonati menetdíjakat a Máv február 16-tól kezdve 20%-kal felemelte azzal az indoklással, hogy ezek a díjak nem érik el a békébeli értéket és alatta maradnak a külföldi díjazásoknak is. A menetdíjak drágítása a helyi érdekű vasutakra és a Déli vasútra is vonatkozik. A gyorsvonati menetdíjak nem változnak. Vátoztatlanul maradnak továbbá a gazdasági célokat szolgáló jegyárak és a bérletjegyek, a tanuló havijegyek és a munkás hetijegyek árai is. A csoportosan utazó hivatásos gazdasági munkások tovább is megkapják az eddigi kedvezményeket. Ugyancsak február 16-tól kezdve 50 százalékkal felemelték a kutyas- és utipodgyászszállítási díjakat is. Az express fuvarozási díjak nem változnak.

HIRDESSÜNK

A MUNKA

politikai hetilapban.

Ha júniusban akar vizsgázni haladéktalanul jelentkezék a

Walter Magántanfolyam

levelező oktatására.

Budapest, VIII. Rákóczi-ut 51. V. 2.

Kis utca 8. szám alatt lévő ház eladó.

4 polgárit végzett, jó házból való fiu nyomdásztanulónak felvétetik.

Salgótarjáni téglagyár nyolc hold belsővel, hat szobás lakással eladó.

A Salgótarjáni Sport Egyesület (SSE) március hó 8-án, szombaton este 7 órakor tartja ezidei évi rendes közgyűlést az acélgyári Olvasó Egyletben. Ha ezen közgyűlés a megjelent tagok elégtelen száma miatt nem volna határozatképes, úgy a következő közgyűlés március 16-án tartatik meg, ugyancsak d. e. 11 órakor. Ezen közgyűlés határozatképes lesz a megjelent tagok számára való tekintet nélkül. Elnökség

Jön!

Jön!

a Pálfalvai Bányamozgóban

csak egy nap!

március hó 9-én vasárnap a

Noé bárkája

A vízőlön története filmen 11 felv. ban.

Rendezte: **Kertész Mihály.**

A gyermekért. A magyar haza elborult egének fényessége csak akkor fog újból felragyogni, ha minden magyar szívet szent buzgalomként fogja áthatni a szebb és boldogabb magyar jövő biztosítása. A jövő a gyermek, a magyar jövő, a magyar gyermeki Gyenge, beteg és erkölcsileg romlott gyermekekre nem építhetjük a jövőt. Réseire tépet, megcsontkított hazánknak soha nem volt annyira szüksége testben, lélekben egyaránt ép és erős generációra, mint ma. Amilyen nemzedéket nevelünk, olyanná lesz a megkezdett munka folytatása és betetőzése is. Mivel pedig a gyermek a magyar haza alapköve; a gyermek testi és lelki egészsége is társadalmi érdek. A székesfőváros tanácsa már a fentvázolt cél érdekében hozzáfogott a tervszerű munkálataikhoz s így a többek közt létesítette a gyermeknyaralattási akciót is, mely hivatva van a pusztuló, csenevészded és nyomortól elsatnyult gyermekek arcára a rőzsapirt, az egészség színt visszavarázsolni és testükben, lelkükben egyaránt megerősíteni. Az elmúlt évi 18.000 nyaraló közül mintegy 9000 gyermek nyaralt vidéken. Ha ismerjük a fővárost, tudjuk, hogy a főváros az ó miazmás és poros levegőjével nem biztosíthatja kellőképpen a nyaraló gyermekeknek az egészséges élet virágát, a boldogságot és örömet. Azért szükséges lenne, hogy mind több és több gyermekek biztosíthatnának a vidéken az üdülést. Azért a vidék tehetősei támogassák a főváros eme, a jövő nemzedék érdekében kifejtendő munkásságát azzal, hogy vagy maguk, vagy többen összeállva tegyék lehetővé a szegény, testileg leromlott fővárosi gyermekek részére a csoportos nyaralattást. Áldozatkész támogatásukkal megerősíthetik ezen pusztulóra itélő gyermekeket testben és lélekben. Az örömteli lélek nem felejtkezik meg soha a neki nyújtott jóról és sohasem feledjük azt, amit a legnagyobb isteni mester mondott: „Aki egyet is magához vesz közülük, az engem fogad szívébe.” A főváros tanácsa a vidék áldozatkészességét áldozatkészéggel viszonozza. Már az 1929-ik év nyarán több város és község 2005 tanulót látta vendégül a főváros tanácsa Budapestben, ahol ingyenes ellátásban részesítette a fővárosban üdülés és tanulmány céljából feljövő gyermekeket. Az oly község, mely fővárosi gyermekeket nyaralásra elvállal, ugyanolyan számú gyermekcsoportot küldhet a fővárosba, ahol a gyermekek díjtalan ellátásban részesülnek s a főváros nevezetességeit fővárosi tanerők kalauzolás mellett tekintik meg. Jelentkezők a következő címre küldjék szíves értesítésüket: Budapest Székesfőváros Tanácsa Gyermeknyaralattási Akciója, Budapest, IV. ker. Cukor-utca 6. sz.

Mindenki, aki az Áramutav-sárra készül, vagy más okból utazik a fővárosba: féláron lakhat a Britannia és Imperial nagyszállóknak, féláron kap teljes pánstól, a Ciprál pensióban, féláron vásárolhat centő, ruhát, selymet, vásznat és minden közszükségleti cikket s ezenkívül teljesen ingyen járhat a Fővárosi Művész Színházba és az Omnia Mozgóképek palotába, ha felutazása előtt előfizet a Magyar Magazin című képes folyóiratra. Ugyanis a kiadóhivatal minden előfizetőnek ugyanolyan értékben, mint az előfizetési díj, „áruccskéket” ad, melyekkel a Magyar Magazin-ban felsorolt cikkeknél készpénz gyantán lehet fizetni. A Magyar Magazin most megjelent remek farsangi száma közli a részletes feltételeket. Az új szám anyagából kiemeljük a nagyszerű farsangi felvételeket a világ minden részéből, továbbá Farkas Imre, Forró Pál, Gács Demeter, Segedy László, Löwincz Miklós, Görög László, Kósa Lajos, stb. cikkei, novellái és versei, a remek ötletrajzokat és művészeti felvételeket. A lap ára 1 pengő. Mutatványszámot és felvilágosítást készséggel küld a kiadóhivatal: Budapest, V. Sziget-utca 26.

Rádió!

Egy 4 lámpás amerikai kapcsolású vevő-készülék — elsőrangú alkatrészekből összeállítva, Philips lámpákkal — izléses formájú keményfa szekrénybe építve, 600 m-től 200 m-ig minden európai állomást hangszóróval vesz — abszolút szelaktív — 140 volt anód garnitúrával izléses fadóboxban, hogy úgy az anód, mint a fűtő akkumulátor töltéséhez szolgáló töltő készülékek, eladó.

Cím a kiadóhivatalban.

Nyílttér

Felhívás!

Várad Ádrásné salgótarjáni üzletét átvettém, ennélfogva felhívom nevezett cég üzleti hitelezőit, hogy a követeléseiket legkésőbb 8 nap alatt alul címre jelentsék be, mert később történő bejelentéseket nem lesz módomban respektálni.

Kósa Joachimné
Salgótarján.

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

22. Sz. 23. V.

25. kedd

26. szerda

A VÉRES LEGIO

9 felvonásban.

PÁROSAN SZÉP

AZ ÉLET

10 felvonásban.

Híradó.

HINDU BOSSZUJA

10 felvonásban.

LUKSZUSVONAT

6 felv. Főszerepben:

Verebes Ernő, Dina

Gralla. Híradó.

REJTÉLYES LÁDA

7 felvonásban.

TUX A BESZÉLŐ

KUTYA

Dráma 7 felvonásban.

Híradó.

Kezdeti hétköznap este fél 9 órakor, vasár és ünnepnap délután 3 5, 7 és 9 órakor. Zenepótló 10 fillér

1,

egy

ezret hozott!

Miért?

Mert legszebben fest, vegyileg tisztít. Tükörfényes gal-lérmosásban utólréheletlen.

Szilágyi
KELMEFESTŐ

Salgótarján Fő-u. 11.

Meghívó.

A Salgótarjáni Keresztény Ipa-sorok Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezet 1. évi február hó 23-án, vasárnap délelőtti 10 órakor az Ipartes-tület székházában tartja

évi rendes közgyűlést

melyre a t. tagokat tisztelettel meghívja az Igazgatóság.

A tárgysorozat, mérleg és eredmény számla, valamint az igazgatóság jelentése a közgyűlés előtti 8 napon át megtekinthető végett az igen tisztelt tagok rendelkezésére áll az ütlethelyiségben.

Határozatképtelenség esetén a közgyűlés a megjelent tagok számára való tekintet nélkül 1. évi március hó 2-án, vasárnap délelőtti 10 órakor ugyancsak az Ipartestületben fog megtartatni.

Fehérnemű és narisnyó
stoppolás, varrás és himzés.

SINGER VARRÓGÉPEL

SALGÓTARJÁN

a róm. kath. templom mellett.

Eredeti Eternola

Beszélőgépek

Eternola Edisonbeli hanglemezek 12 havi rész-letre kaphatók.

1 drb, gramafonlemez 5 Pengő.

Szántó Sándor

műszaki üzletében

Salgótarján. Telefon: 72.

Rádiókészülékek

6—12—18 hónapra kaphatók.